

havia començat a arribar gent de les Coves i algú d'ells tenia clar que, per l'hora que era, abans d'actuar Kromàtics ens tocaria "la dinaora" en el poliesportiu.

Els covarxins esperaven amb ganes l'actuació, hi havia algú què, fins i tot, venia des de Castelló expressament a veure'ls. Veig que, per a la major part dels joves de les Coves, un dels esdeveniments que no volen perdre's és una actuació dels Kromàtics, saben que tenen garantia d'autenticitat, en l'escenari ho donaran tot, si després el so o la inspiració del moment no és el millor, no serà per la falta de ganes del grup. A més aquesta va ser la primera vegada que els Kromàtics actuaven fora del seu poble per què l'ocasió ho mereixia.

2.30 hores. Els Kromàtics pugen a l'escenari i després de saludar al públic comencen amb força, toquen els temes més emblemàtics del seu repertori, l'un darrere l'altre, sense interrupció. Jacobo, Carlos Pallero, Lois, Miguel i Rocher s'escalfen immediatament, tenien moltes ganes d'agradar al públic i a ells mateixos, el so millora sensiblement. Quan toquen "Borracho" de Morcillo, Jacobo va demanar als covarxins que cantaren amb ell, va fer una interpretació molt teatralitzada que va agradar a tots; continuaren temes com: "Torero", "Dolores se llama Lola", "A la

calle", "Bailaré sobre tu tumba", "Mia terra galega", i molts més..... La gent coneixia les cançons, ballava i cantava, s'ho passaven bé. Els Kromàtics enllaçaven els temes ràpidament i en més o menys un hora i quart ja tenien tota la feina feta. Quan tocaren

el darrer tema "Sarry, Sarry" ja començava a fer-se notar la falta d'assajos, Miguel (guitarra i baix) després em deia que ja tocaven massa revolucionats. Rocher (bateria) estava rebenat.

Kromàtics va ser l'únic grup que va fer ballar a la gent, fent versions molt dignes de temes que, pel moment i per als covarxins, comencen a ser estàndards. Llàstima què no tingueren temps de fer els seus temes "Font de Company" i "És diumenge" farcits de temàtica covarxina.

Tornant un poc al que va ser la resta del festival, organitzat per la Comissió pel 0,7 % per als damnificats de l'huracà Mitch, compartint cartell amb els Kromàtics hi estaven tres grups més: S-5 i Mosques Tabaleres, els dos de

Sant Mateu i Poval de Sobredosi de Traiguera. A continuació ressenyaré les meves impressions de les actuacions d'aquests grups.

S-5.- El pes del grup recau en les veus de 3 xiques que toquen el baix i les guitarres. Fan versions de cançons de pop tranquil·let i duen darrere un grup de joves fans. A l'última part de la seva actuació, i com a convidada, va cantar Concha, pareix ser per la resposta del públic, alma-mater de la comissió organitzadora del festival, que va cantar temes en una clara tendència folkie.

MOSQUES TABALERES.- Com els S-5, grup de Sant Mateu, però en molta més experiència. Interpreten fonamentalment versions de clàssics del rock dels anys 70 i dels Stones. La base del grup la porten les dos ràpides guitarres que sonen amb força mentre el cantant demostra les seves taules dalt l'escenari.

POVAL DE SOBREDOSI.- Eren el grup estrella de la nit, però com a que ja eren les 4 de la matinada, ja havien actuat Kromàtics i els oïds em feien un molest "piiiiiiiiiiiiii...", que, per cert, 24 hores després encara em dura, no vaig esperar a veure'ls. Espero fer-ho en un altra ocasió.

Ara, acabant d'escriure aquest article, em ve al cap aquella cançó que diu: "A lo mejor con una goma de mascar"

